

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

E19 0601

Se5 x d3.

Det var inte roligt på Orup. Men hur uppfattade du vistelsen: som vård eller fängelsestraff? Vad gjorde dig frisk igen?

Vad är knölros? Har det med TBC att göra?

Bona golven med mjölk! Kan det vara hygieniskt?

Hinner inte skriva mera nu. Elin, som är hemma på ett av sina sällsynta besök, vill gå och lägga sig (datorn står i "hennes" rum).

Ebbe

A0601

Lf5 x d4

Min tid på Orup var ett fängelsestraff. Inget barn på sex år kan fatta detta med vård och att sköta sig för att slippa dö. Det fanns följande vård - annat än att underlätta för immunförsvaret. Och det enda man kunde göra var att hindra överansträngning, hålla rent, släppa in ljus överallt, servera närande föda m m.

Uppehållande försvar var gasen - syrgas tror jag - för att förlänga pinan. När det gått så långt att kroppen inte klarade att kapsla in bakterierna var det bara att vänta på det oundvikliga. Praktiskt taget alla människor hade smittats men övervunnit sjukdomen på ett tidigt stadium. Så var det med hela min släkt -ja farfar hade dött av det förstas.

När det gällde min utsatthet så var källan snickare Nordling, som gjorde i ordning husets vind - där skulle bli tre sovrum. Jag följde honom som en hund hela dagarna - sa min mor - själv har jag inget intensivt minne av det.

Han var gammal och hostade hela tiden. Troligen spottade han bakterier i alla hörn, i näsdukar, i händerna... Han dog visst strax efter att han blivit färdig med vårt hus.

Personligen tror jag inte att det spelade någon roll var jag förvarades under den här tiden - jag hade antagligen blivit lika frisk om jag fått stanna hemma.

Fördelen med Orup var att man enkelt kunde kontrollera förloppet.

En händelse minns jag särskilt...

Jag blir tillsagd att gå ner till RÖNTGEN på den vanliga kontrollen. Vanligen kommer en kvinna och hämtar mig och följer mig ner, men denna gång måste jag gå ensam av någon anledning.

Nå - jag har gått så många gånger så jag hittar själv. Nere i bottenvåningen finns laboratorier och röntgen. Där finns väntrum och man sitter där och väntar, lyssnar på de vuxna, som alla talar - bara om sina besvär.

De pratar om GAS, man drar upp skjortan och visar de blåroda märkena efter nålstick. Så blir det min tur - det är överläkaren själv som sköter apparaten. Man måste stå på ett visst sätt med armbågarna framåt, tryckta mot plattan - det är en helt onaturlig ställning.

Furst är en vänlig men skräckinjagande man. Står man inte rätt så han får en bra bild blir han lätt irriterad. Nu är det klart!

-Du kan vänta här bakom draperiet så skall vi talas vid snart.

Jag sitter där och väntar och hör rösterna, doktorn och sköterskor som talar, lågt men ändå så att jag kan höra.

-Det ser illa ut.. Vi skulle kanske försöka med gas..

- Jag vet inte -mummel mummel..

Jag lyssnar och blir säker på min sak. Det är MIG de talar om! Jag är sämre! Jag skall ha GAS!! Man skall sticka in en nål i lungan....

Jag sitter där ensam och jagar upp mig. Till slut smyger jag mig ut genom dörren till korridoren och går upp till salen. Jag kryper ner i sängen och drar upp täcket över huvudet - det är lika bra att invänta döden. Jag ligger där och halvsnypfar... tills någon kommer och undrar vad som hänt? Varför har jag gått från röntgen? Och så kryper det fram... och allt klaras upp.

Det var naturligtvis inte mig de talade om. Många gånger har jag tänkt på denna händelse och jämfört

med hur sjuka barn behandlades när Pia och Jonas var små eller hur det är när mina barnbarn hamnar på sjukhus...

/alf

E20

c3 x d4.

Du menar förstås Lf6 (ej f5) x d4. Jag rättar dig, därför att du kanske bokför partiet.

Orup måste ha varit en skräckupplevelse för dig. Du talar inte om dödsångest, men den måste väl ha varit värst? Hur ofta fick du permission? Om du anstränger dig: kan du inte se något positivt med Orupsvistelsen? Erfarenheten kan möjligen ses som något positivt.

När du säger, att du tror att du blev bortbytt på Orup, menar du väl, att vistelsen märkte dig att du blev som förbytt?

Jag hade också en sjukhusvistelse i 5-6 årsåldern för lunginflammation(?). Men den har jag visst redan berättat om.

Ebbe

A0602

Sa5 - c4

Jag lär mig aldrig att skriva rätt!

I dag fick jag brev från kvinnan Maj, som lyckats byta både för-och efternamn. Jag skall nog anmäla mig, det verkar intressant.

Det som förvånar mig är att Bengt Holtzbergs namn saknas -både i tidningsurklippet och på listan. Tog han inte examen samtidigt med oss? Var vi inte fler i vår klass? Borde inte Bengt vara med?

Orup ja. Permission existerade inte. Jag var utanför murarna tre gånger under min tid där.

En gång för att besöka tandläkaren och två gånger för att transporteras en halv kilometer till en midsommarstång där det firades.

Bortbytt - ja man blir kanske sådan då man med mina gener hamnar i denna situation. Jag har en förmåga att gå i ide på något sätt, att bara existera.

Jag skulle kunna berätta många

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

episoder och gör det kanske någon gång, men de flesta är äckliga, förnedrande och otrevliga. Det finns så många skildringar om livet med pennalism i engelska internatskolor och Orup var ungefär likadant. Jag var yngst - de övriga var från tio till femton år. De var alla busar -som jag minns dem - utom en enda, en grabb som hette något på Björk....

Han lärde mig läsa eller rättare sagt gjorde så att jag kunde lära mig läsa. Jag har faktiskt en klar bild av honom när han stod uppställd tillsammans med de andra vid Rondén. Han hade blå kavaj (han hörde till dem som fick ha vanliga kläder) och han stod alltid med högerhanden i kavajfickan med tummen pekande rakt fram när DOKTORN kom.

En episod kan visa vad dessa busar hade mellan öronen:

Fönstret stod öppet på glänt och en fågel - gråsparv eller bofink förirrade sig in i salen. En av grabbarna kvickt upp och stängde fönstret - nu skall vi ha kul..

Alla hade gummiband och papperstussar som man nu började bombardera fågeln med. Den flög fram och tillbaka, hestad och jagad och de njöt allihop -utom jag som inte vågade säga något utan kröp ner och gömde mig.

-Titta - han gapar, nu har vi honom snart! Dom tävlade om att plåga.....

Innan fågeln var död råkade en sköterska komma in och gjorde slut på leken, öppnade alla fönster och lyckades driva ut djuret.

Varför protestearde jag inte? Nej jag visste hur det skulle gå -jag hade fått stryk tidigare, många gånger.

/alf

E21

Lf1 - e2.

Även jag har fått formell inbjudan till Hörby den 15 september. Jag föreslår, att vi tackar ja. Ska vi samåka ifrån Osby?

Bengt Holtzberg flyttade till Uddevalla efter två (tre?) år i realskolan.

Lustigt: två av våra forna kamrater, Ove Andersson/Dagneryd och Elsa

Andersson (gift Hyllstam), bor i Hässleholm. Inger känner till dem ifrån biblioteket men hade ingen aning om att de är mina gamla klasskamrater. (Agne Hyllstam är kommunpolitiker).

Pennalism är upprörande. Jag hoppas, att du inte blev utsatt för något allvarligare övergrepp. Proportionen busar är anmärkningsvärd. Antagligen beror mycket av vilka som lyckas ta ledningen.

5-12 juni kommer jag med största sannolikhet att vara i Udenäs.

Ebbe

A0603

0-0-0

När du säger Uddevalla om Bengt så kommer också jag ihåg att han flyttade.

Jo visst ska vi till Hörby! Men om vi kan samåka är jag i dagsläget inte säker på. Varför - det är lite svårt att förklara, du får tänka efter lite intuitivt.

Jag letade efter en kvinna som hette Ann-Mari Pålsson, tror jag. Men hon fanns tydligen inte bland dem som tog examen. Var fanns hon - eller har jag fel som vanligt? Kommer du ihåg henne?

Jag håller på att bli förkyld. Helst skulle jag vilja ligga i sängen och läsa och inte stiga upp och titta på den här satans världen. Jag har sammanställt skrivelser under april och sänder när du kommer tillbaka från Udenäs.

Åker du efter läkarbesök på måndag? Tar du med schacket eller vill du ha paus?

/alf

E22

d4 - d5.

Ann-Marie Pålsson gick en klass under vår. Göran Möller blev klasskamrat med henne på gymnasiet i Eslöv, eftersom han jobbade som brevbärare året efter realen. Hon blev så småningom fil mag i språk och lärare; bor nu i Lund, gift och har flera barn. Kände du henne närmare?

Efter läkarbesöket tar jag tåget till Göteborg, där Inger sedan i fredags

befinner sig hos Ingegerd Stenport, en studentkamrat. På tisdag tar vi bilen till Udenäs och stannar där till den 12 juni. Jag ringer dig ifrån Udenäs och berättar om jag tagit schacket med mig.

Ebbe

PS Den här gången hade du missat den stora, tydliga stilen. DS

A0604

g6 x f5

Jag har ett mycket intensivt och tydligt minne av Ann-Mari Pålsson - jag tror att det var i samband med någon sorts avslutningsfest efter realexamen. Det var i parken intill skolan, Victoria Benedictsson står staty där. Vi var ensamma på en bänk hon och jag - nåja det räcker kanske med detta...

Det är lustigt med minnen. Det absolut klaraste minnet ur hela mitt liv är totalt trivialt: Jag sitter vid fars skrivbord på hans kontor. Framför mig ligger Sydsvenskan uppslagen -annonssidorna. Blicken fastnar på en annons - Nytt Det handlar om att Glasbruket någonstans har bytt telefonnummer. Jag kommer inte ihåg den exakta ordalydelsen förutom "Namnanrop GLASBRUKET" men just dessa två ord på en tidningssida kan jag se framför mig när som helst. Och det lustiga är att detta minne glimtar till då och då helt omotiverat -som om det skulle finnas någon idiotisk anledning för mig att minnas just detta.

På medicinens område har det hänt så mycket nytt när det gäller stamceller. Men du har väl redan hört och läst om det. Kontentan av det hela är att människan har tagit ytterligare ett litet steg i kedjan på väg mot den primitiva skapargenerationen.

Jag tror jag lyckats övervinna min förkylning...

/alf

E23

Sd3 - b4.

Hörby-intuition? Hallå där, gamle man! Du inbillar dig väl inte, att dessa pensionerade tanter (far- och mormödrar) skulle intressera sig för

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

gamla gubbar (och vice versa?)?!
För visst betraktade vi Sonja "Miss" Nilsson, Anna Sjöberg och Margit Bruhn som tanter; och Albert Stenvall, Josef Ternblad som gubbar - trots att de anno 1950 var yngre än vi är nu. Det känns ofattbart. Ja, ja. Men du känner dig kanske fortfarande som 17. Och parkbänken lär stå kvar.

Ett av de få pianostycken jag lärde mig spela hette "Tiden har flytt". Det har den verkligen gjort. Jag förstår sannerligen inte vart dessa 50 år har tagit vägen. Märkligt också att jag vid denna tid aldrig tänkte tanken, eller föreställde mig själv som gammal och pensionär. Jag trodde nog, att jag var odödlig och skulle leva i evighet.

Triviala minnesbilder à la "Glasbruket" har jag också. Oförklarligt - en uppgift för Freudskolan. Antagligen något "sexigt" vi har förträngt.

Det sista du skrev om stamceller och primitiva skapargenerationer var grekiska för mig; senaste medicinska rön har tydligen förbigått mig.

Schackspelet släpar jag nog inte med mig. Ringer i så fall ifrån Udenäs. Ebbe

A0611

Da6 - d6

Jo - tiden har flytt. Och visst tror man sig vara odödlig i ungdomsåren. Min erfarenhet av elever under många år är bl a att man i tonåren inte har något begrepp om en framtid.

Jo, man planerar för yrke och karriär kanske, men utan att förstå realiteten. Något liv efter 18-19 existerar inte. Vuxna är kufiska varelser vars enda funktion är att förse tonåringen med föda, kläder, nöjen, pengar osv. Efter 19 vaknar han plötsligt upp, ruskar på sig och säger VA?! Vad är detta? Skall jag bli äldre? Ska jag kanske bli 50? Ska jag DÖ?

Och så börjar vuxenlivet. Faktum är att jag använde dessa tankar när jag var tvungen att tala på Pias bröllop.

Egentligen lyckönskade jag deras barn, Frida och Tora till ett utmärkt val av föräldrar och påstod att det var dom som hade gjort om ett par egoistiska ungdomar till ansvarskännande vuxna, som istället för att jaga nöjen numera påtade i trädgården och oroade sig för andra än sig själva. Ack ja. Birgit blev riktigt rörd.

Tack för alla urklipp! Ernie är en praktgosse - på något sätt påminner han och hans kompisar om Seinfeld. Jag hade mycket trevligt tillsammans med Swanberg och Cecilia Bornäs - men intressantast var Rydén's kåseri om ledan. Det påminde mig om så mycket av vad jag själv funderat över.

Jag skaffade den första datorn till skolan 1980. Det var en omvälvande upplevelse, detta att kunna programmera en maskin till att utträtta det jag ville. Jag minns den känsla som fyllde mig när jag lyckades skapa program som Mattläggaren i Bagdad...

Helt plötsligt såg jag värleden i ett annat ljus - hur skulle datorer förändra...? 1983 (tror jag) fick jag till uppgift att ordna en studiedag för lärarna på högstadiet just på temat DATORER och den mest intressanta delen blev diskussionen om framtiden.

Hur skall man klara att leva när allt kan skötas av maskiner? Hur fick adeln tiden att gå? Var förutsättningen för att de skulle finna livet meningsfullt just att det fanns en underklass? Vad fordras för att man skall finna livet meningsfullt? Är det kanske svårigheter och nöd? Jag minns ju hur jag sa till mina busar: Klart att ni ska ha träkigt! Annars begrep ni ju inte hur det var att ha roligt!

Professor Tibor S....har kanske rätt - långtråkighet föder våld. Men vad gör man åt det? Utbildar? Ja men då borde man nog göra något åt skolan. Mer humaniora, mer historia, mer litteratur, arkeologi, musik, konst. Av allt detta än nog historia viktigast.

Nu blev du väl förvånad?!

Ibland blir det för mycket. Mitt huvud går varmt av alla tankar och oförmågan att redovisa dem, att skriva ner dem.....Kanske beror det på att jag inte haft dig att gnabbas med på en hel vecka. Något saknas..

---Jag hoppas att du har haft en skön semestervecka och att du känner dig bättre. Blev det något resultat av läkarbesöket?

/alf

E24

Le2 x c4.

För att börja där jag slutade:

Läkaren, Johan Pilesjö, ville mena, att öronbesväret ej förorsakades av snuvan: den hör samman med mina känsliga slemhinnor och har allergiliknande symptom. Av hörselprovet utläste han, att skadan sitter i innerörat, förmodligen i snäckan. För den skull fick jag remiss till audiologen(?) i Kristianstad, där man mera exakt skall kunna lokalisera skadan. Mot snuvan fick jag "Rhinocort", ett kortizonpreparat, som jag skall inhalera varje dag. Fortsättning följer således.

Visst var det en skön vecka i Udenäs. Men oj vad det är mycket arbete med ett sommarhus, plus stor tomt. Denna gång klippte jag gräs och sly tills jag stupade i säng, helt utmattad. Det är förbannelsen med "ägande"! Men om leda är alternativet kan det kanske vara "hugget som stucket".

Jo, Rydén's artikel om ledan var verkligen tankeväckande. I mycket verkar vi befinna oss i ett ekorrhjul: för att motverka ledan ägnar vi oss bl a åt att ivrigt göra nya uppfinningar - som på sikt endast kommer att förvärra ledan (ev också öka miljöproblemen och arbetslösheten).

För den skull är också mänskligheten outtröttlig i sin exploatering av jordens tillgångar. Vad kan stoppa oss innan allt är konsumerat och förstört? Vi är som en omätlig gräshoppssvärm (med

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

några undantag som endast bekräftar regeln!

Du ska inte komma här och snacka om "svart"!

Ebbe

A0612

Lb5 x c4

Jodå, vi är som gräshoppsvärmar. Men det är ju detta som är vår natur eller hur? Vi människor är ju faktiskt sådana - därav bl a Blomstrands önskan att Gud Fader skulle utplåna hela släktet. Skillnaden mellan dig och mig och vår svarthet är att du oroar dig och beklagar att människan är som gräshoppor medan jag står vid sidan och hejar på.

Antagligen är du dessutom en obotlig romantiker. Själv var jag en sådan i ungdomen.

Jag älskade en bok av Tryggve Gulbranssen - Och bortom sjunga skogarna. Bara titeln säger allt.

Den handlar om den ädla strävsamma bondesläkten på Björndal, om dessa tystlåtna, starka goda herremän som lever sitt trygga, hederliga ädla liv däruppe i de djupa skogarna - där björn går fri och jagar, där örnen är lovligt villebråd. Där herremanssonen Dag Björndal lever sitt ensliga, härliga jägarliv medan alla torpare i byn ser till att sköta jobbet åt den älskade herremannen.

Oj vad den var bra! Fast nu när jag läser den är det med ett yttre småleende och ett inre gapskratt.

Så jag är inte svart - nej, jag tycker vi går från klarhet till klarhet.

Jordens resurser skall du inte bekymra dig om. Energin=materien är oförstörbar. Och du ska inte tro att våra skapare skulle fördärva nöjet för sig själva genom att låta oss utplåna vårt eget släkte. Det kommer aldrig att ske - inte förrän ... njet, det skall jag inte tala om. Godnatt.

/alf

E25

Dd1 - d4.

"medan jag står vid sidan och hejar på": det låter flummigt i mina öron. Vad eller vem hejar du på? "Vid

sidan"?

Med tusen band är du ju knuten till samhället - antingen du vill eller ej: Lagar, skatter, skolor, sjukhus, vägar, trafikregler, mat och förnödenheter av olika slag, etc etc. Var det en floskel som slank ur dig, eller kan du utveckla denna mening närmare?!

"Ibland blir det för mycket. Mitt huvud går varmt av alla tankar och oförmågan att redovisa dem, att skriva ner dem". Instämmer till fullo! Det är inte lätt att sätta på pränt sina tankar, känslor och åsikter. Sällan blir man riktigt nöjd med sina ansträngningar. Det underlättar om man har gester och tonfall till hjälp.

Kurt Svensson svarsmejar, att han kommer till Hörby den 15 september: det ska verkligen bli intressant - men även litet vemodigt att vi blivit så gamla, skriver han bl a.

Han nämner också ett lustigt sammanträffande: hans särbo, Christina, har jobbat som sekreterare åt Arne Andersson, som blev forskare och professor vid Lantbruksuniversitetet i Uppsala.

Nu ska jag se på litet EM-fotboll. Detta intresse delar vi väl inte? Nå, mitt intresse är inte heller lika stort, som det har varit.

Ebbe

A0614

Th8 - e8

Nå - denna floskel var ett annat sätt att illustrera min världsbild, som jag många gånger talat om, och det är nog ganska meningslöst att jag talar mer om den.

Nej sport intresserar mig inte alls. All tävling är en sorts lillebror till krig, det kan man ju tydligt se när engelsmännen träder in på arenan - tror jag.

Nu är klockan 2200 och jag har säkert en timmes jobb kvar innan det är tid för öl. Sålde fem program i dag och det fordrar mycket arbete med manualer, kopiering inbindning, tillverka CD-skivor, etiketter osv. Men det är naturligtvis kul.

Såg ett program om Öresundsbron och motståndarna i dag. Där var en dam som talade om natur, resurser, småskalighet och att låta allt vara som förr.

Oljan skulle ta slut och bilar skulle bannlysas - det fanns ju numera andra sätt att transportera människor - med elektronik och sånt...Hon dömde ut alla andra människor som ev hade andra åsikter - en värdig representant för den s k Homo Sapiens.

/alf

E26

g4 x f5.

"All tävling är en sorts lillebror till krig": kapitalism/marknadsekonomi är tävling för att inte säga ekonomisk krigsföring - den gillar du väl?

Jag såg tyvärr inte TV-programmet om Öresundsbron och dess motståndare. Men förespråkarna av bron var väl inte mindre kategoriska/rabiata än motståndarna: de körde över motståndet, byggde bron. Framtiden får utvisa vem som hade rätt.

"Energin=materien är oförstörbar". Det är teoretisk fysik. Du vet mycket väl, att ex-vis ett träd, som växer på jorden, är en helt annan sak än energin av ett uppeldat träd som svävar omkring i atmosfären. Avgörande är tillgängligheten, vilket har ett fint namn, som jag inte kommer på i en hast.

Vidare lär vi aldrig komma i närheten av ett 100 %-igt kretslopp. Men du ville nog bara reta/provocera mig?

Ebbe

A0615

Dd6 - f4

Jodå, en del krig gillar jag. T ex när någon försvarar sig mot anfall - typ ta död på onda diktatorer (Hitler). Om man betecknar marknadsekonomi/kapitalism som krig så tycker jag det är toppen. Känner du till något alternativ som prövats i praktiken -ja förutom alla typer av kommunismen och planekonomin förstås. Att det finns

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

många varianter på det mesta som bygger på teorin OM BARA ALLA GJORDE SÅ HÄR.....känner vi ju till.

Låt oss se på den här planeten och varelserna på den! Här finns då Människan samt ett antal växter och djur. Om vi ser på djuren kontra människan så är det unika med människan att hon inte styrs av ett detaljerat program som andra djur, utan har av någon anledning fått möjlighet att VÄLJA.

Eftersom hon samtidigt är någorlunda intelligent har hon blivit alltings mått och mening. Världen är till för Homo Sapiens och nu måste hon fixa till sin värld på bästa sätt. Nu inträffar en märklig sak. Varenda åsikt, vartenda förslag - stort som smått - får alltid minst EN opponent. Vill någon bygga en bro, vill någon annan inte ha den. Vill någon gå till vänster vill en annan gå till höger. Är någon intelligent är en annan korkad.

Är det Laffler-effekten/kurvan det handlar om? I politik har vi höger - vänster och aldrig möts de två. Listan kan bli oändligt lång. Visst har Slumpen som skapat oss varit smart!

Tänk att det inte finns en enda fråga, åsikt, tanke, som inte får en opponent så fort den framförs! Hur skall sådana varelser styras?

Historien har visat att det enda minst eländiga sättet är demokrati kombinerat med marknadsekonomi. Men eftersom den ändå är så ofullkomlig så får vi dessa teoretiker som vill planera, ordna och förbättra och göra livet lika bra för alla - helt enkelt ställa tillräta det som Slumpen glömde.

Alltså får vi en värld där du och jag kan enas om EN sak - den styrs av större eller mindre dårar. Kan detta ändras? Finns det något sätt, någon styrelseform, någon drog, religion som skulle ge mindre dårskap?

Svaret är NEJ och åter NEJ. Just detta håller du inte med om - antar jag. Eller sällar du dig till OM-människorna? De som vet hur världen skall styras OM BARA....

Vi sitter båda på en tämligen lugn och fredlig plats på Jorden, har det bekvämt och bra. Vi har pension och kan gör vad som faller oss in - i stort sett. Det är när vi ser på världen som vi reagerar olika.

Du oroar dig och talar om resurser och kretslopp, naturen och att det har aldrig varit bra - hela tiden ser du en domedag framför dig med försämringar OJ OJ ACK ACK.

Har du verkligen aldrig flyttat utanför dig själv och betraktat universum och Jorden med LIV utifrån? Du kan ju ändå inte ändra på en enda sak när det gäller mänskligheten i stort. Det enda både du och jag kan påverka är det som ligger mycket nära, måla om huset, köpa kravodlade grönsaker, skaffa solfångare.

Men för var och en som vill leva på ditt sätt finns det en annan som vill göra tvärtom. Med kännedom om allt detta kan jag inte bara ha EN utsiktspunkt.

Visst deltar jag i samhället som en snäll nolla. Jag betalar skatt, skänker pengar till massor av organisationer, lever laglydigt - ungefär efter både den positiva och negativa gyllene regeln - men inte av någon ädel godhet utan för att det är klokast och bäst för mig rent egoistiskt.

Jag VET att jag inget kan ändra när det gäller det som jag anser vara dårskap - just därför att det alltid finns någon annan som anser min klokhets vara dårskap.

Så för det mesta ser jag den här världen och människorna utifrån, denna människogröt med möjlighet att välja, som en spännande film, där jag gärna hejar på alla uppfinnare, originella tänkare, de som alltid vill gå framåt, göra saker bättre.

Flummiga floskler? Gärna det!

/alf

E27

Dd4 x c4.

Nu har du chansen!

Någon tänkare har sagt: "Det finns ingenting så dåligt att man inte kan

hitta på argument för det." Det är ingen dålig iakttagelse, vilket även tycks vara din uppfattning - eller?

Har jag förstått dig rätt, menar du att det inte finns någon objektiv "sanning" - endast värderingar. Vilket betyder maktkamp, som i princip kan bli hur smutsig och hur blodig som helst. Det har vi otaliga exempel på.

Kanske vi behöver myten om "sanningen", myten om "Gud", för att inte hamna i anarki och nihilism. I synnerhet om vi anlägger ett internationellt perspektiv.

Vore jag statsman skulle jag verka för att FN (behöver reformeras) och de internationella domstolarna på allt sätt stärktes. Den kortsynta dårskap, som dominerar världspolitik, har tyvärr hittills grusat alla förhoppningar i den vägen. Ändå är en internationell rättsordning det mest skriande behovet mänskligheten har!

Ebbe

A0616

Te8 x e4!!! Jag tar chansen!

Kloka människor saknar oftast de egenskaper som behövs för att kunna leda andra - maktbegär, objektivitet och självinsikt. Därför kommer bl du eller jag aldrig att ha något att säga till om.

Visst behöver vi alla myter och ceremonier som kan få oss att leva efter den gyllene regeln - Allt vad I viljen.... Jesu regel är i praktiken omöjlig för de flesta - jag kan inte följa den.

Däremot har jag en annan som härmed bjuds ut till förödande kritik: Gör vad du vill, men skada aldrig din nästa.

Det finns ytterst små ljusglimtar - Domstolen i Haag för krigsförbrytelser och EU. Fast alla tycks hjälpas åt att sabotera de grundtankar som EU och EMU representerar.

"Folket" satte betyg på sig själv i frågan om höger-vänstertrafik. Först har vi en folkomröstning där alla bakåtsträvare vinner -med skräckpropaganda. Sen tar riksdagen

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

ett beslut utan att fråga folket. Samma ramaski om katastrof - och så blir det färre olyckor än tidigare.

Ett nytt problem enligt Swanberg: Du känner väl till att den gamla hederliga metangasen har ryckt fram starkt som miljöhot på den senaste tiden. Om alla kor i Holland fes på samma gång så skulle ljud- och tryckvågen gå tre gånger runt jordklotet och ändå ha kraft kvar att fälla en cyklist på Öresundsbron till marken. Så framsynt av myndigheterna att förbjuda cyklar där.

/alf

E28-29

Dc4 x e4. Sedan du slagit tillbaka med Damen, Df4 x e4, flyttar jag Kungen: Ke1 - d2. Snart har lika många strukit med på e4 som på E4:an.

Jo, Swanberg får till det ibland. Var läste du detta? Du har ju inte sydsvenskan. Vill du, att jag ska sända dig Swanbergs artiklar?

Ebbe

A0617

a7 - a5

Swanberg har alltid skrivit i Svenska Dagbladet. Ibland riktigt bra, ibland bara bludder. Han är allra bäst när han skriver kortnoveller och inte tillvarje pris skall vara rolig. Skicka inget just nu, jag hinner ändå knappt läsa det jag måste. Men spara dom gärna till senare.

I dag kommer barnbarnet Albin med sin mormor och skall vara här till torsdag - ja mormor åker tillbaka i morgon. En dag skall vi till High Chaparral och omtumlas av Big Bengts skapelse. Sen är det midsommar, som skall drickas in och ut tillsammans med Sune, Gun och grannens - om nu Bosse hinner hem från lasarettet i Linköping.

I förra veckan kände han sig trött och slö, åkte in med ambulans till akuten, där man konstaterade att han hade början till en hjärtinfarkt. Nu skall han till universitetssjukhuset för ballongoperation. Går det bra bör han kunna dricka snaps på fredag. Jo, jag skall anmäla mig till

jubileet. Kommer du ihåg Karl-Johan? Vi tillverkade en skoltidning tillsammans. Jag tror jag har ett ex någonstans i källaren. Nu skall jag hämta vid tåget i Nässjö.

/alf

E30

Sb4 - d3. Nu då!

Ebbe

A0618

De4 x d5 Och vad gör du nu då? En fälla! säger Albin.

/alf

E

- Uppgivet.

Ebbe

A0619

d2 - d4

Jag är dödstrött. Har arbetat som en slav med högtryckstvätt på stenplattor för att få bort mossa, jag har varit i Skurugata med Albin. Det märks att man är tyngre och äldre - särskilt när man skall gå upp för berg. Pumpen går på högvarv och man blir högröd i ansiktet som en pion. Och i morgon är det Big Bengts High Chaparral. Gode Gud.... om han finns...

/alf

E1

d7 - d5.

Tack för korrektur, GV och Strix! Får man tro Strix, tävlar politikerna

om titeln "Skålmarnas furste"!

Trött? Ja, idag har jag inte vågat ge mig ut i hettan. Arbetar jag i sådan värme känns det som om jag skulle få blodstörtning.

Ebbe

A0620

c2 - c4

Jaha, idag var det Vilda Western. I 30 graders temp i skuggan - i solen där vi tittade på Show var det minst 50.

Har aldrig sett så

många ungar med knallpulverspistoler och hört så många smällar. Har du någonsin besökt detta fantastiska ställe?

Inte för att jag gillar skjutande och hela jippet kring vilda västern, men jag beundrar Bengt Erlandsson, Big Bengt. Han har utträttat ett fantastiskt arbete med detta museum över en historisk epok. Jag kan inte begripa hur han under en livstid lyckats skapa denna anläggning, High Chaparral. När dom satte honom i fängelse för något bokföringsfiffel, led jag med honom. Tänk att den svenska avundsjukan aldrig vilar!

En kväll råkade jag se en del av en naturfilm på fyran. En kronhjort anfölls av en flock vildhundar. De började med att bita honom blodig i baken, slet bort könsdelarna och väntade tills han segrade ner av blodförlust. Sen började de äta upp honom bakifrån och det dröjde säkert länge innan hans plågor var slut. Jag vet inte hur lång tid det tog - jag orkade inte se. Naturen är ett enda stort torterarläger - där alla äter alla, där allt vad vi människor funderat ut om goda egenskaper är blaha blaha. Jag har mycket svår för att se något vackert eller positivt med naturen.

/alf

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

E2

Sg8 - f6.

Nej, jag hade inte heller tålt att se kronhjortens lidande. Men för den skull kan man väl inte generellt ta avstånd ifrån naturen? Du nyttjar väl luft och vatten; och du äter väl bröd, fisk och kött? Etc etc.

Värmen är påfrestande. I morgon blir det än värre. Puh!

Ebbe BILD

A0621

Lc1 - g5

Jo jag förstod nog vinken även om den var fin. Naturen osv. Tack.

Livet är tröttande när man sitter och somnar framför sena nyheter - jag vaknade nyss, bara för att finna att jag borde ligga i sängen.

Godnatt.

/alf

E3

Hej och grattis på namnsdagen!

Blombuketten var sammansatt av natur- och kulturväxter. Oavsiktligt, men med ganska lyckat resultat - ella va?

Apropå blommor i vas:

“Men måhända blommor tänker, smides kanske ränker.

När man i slags samlarvurm, sätter oss uti akvarium.”
(julklappsrim till blomstervas).

Jag flyttar hästen: Sf6 - e4.

Trots tryckande värme har jag

klippt gräset idag. Nu vacklar jag i säng.

Ebbe

PS

I morgon kväll far vi till Udenäs. Våra huvuden kommer förmodligen att vara upptagna av kopparslagare under helgen, så vi tar väl ett brejk?

DS

E- Glad midsommar!

Bif bild på vårt grönsaksland ...

Ebbe

A0622

Jo, vi tar en break. Efter mitt senaste fjanftrag behöver jag tid för att fundera ut något. Och tid har jag icke. Fin vers förresten.

Trevlig MIDSOMMAR!!!!

/alf

A0625

Lg5 - f4

Växtligheten är vackrar på bild än i verkligheten. Mycket fin bild du sände!

Så är denna intensiva vecka slutspelad. Rolig men ytterst tröttande. Ju äldre man blir, dessto viktigare är det att inte inarbetade vanor ändras - då inträder trötthet, åtminstone för mig. För min del kan jag utöva mina vanor under nästan en månad nu innan allt blir tillrört igen.

I dag fick jag besök av en tillfällig turist från Stockholm, som tröttnat

på AutoCAD och undrade om mina program klarade av det han ville göra. Efter en halvtimme köpte han rubbet. Då känns det bra.

Nu - 2100 - tänker jag lägga mig. Sune och Gun åkte efter middagen och efter att tagit igen en del av allt som försummats är jag halvdöd.

/alf

E4

e7 - e6.

Gratulerar till den senaste CAD-affären! Jag förstår, att det känns bra.

Hur var helgen? Kopparslagare? I Udenäs var det kallt och regnigt.

I dag har jag tänkt en tanke igen (det låter skrytsamt, men som skåning säger jag bara som det är).

Jo, jag betraktade solen och tänkte: “Tänk den sol, som jag betraktar, är samma sol som lyst över jorden i miljarder(?) år! Vad det är märkligt/konstigt! Vad allting, vad hela tillvaron är konstig/märklig!

Sedan: vad då konstigt? Hur skulle alternativet se ut? Skulle inte det vara lika konstigt?!” Jag tror, att vi saknar minst en dimension i vårt tänkande.

Ebbe

A0626

c4 - c5

Helgen? Vi hade tämligen roligt hela tiden. Fredag kl 12 anlände Sune, Gun, Eva-Carin, Bosse och sonen Rickard - ja grannarna kom

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

lite pö om pö under ca 10 minuter.

Eva-Carin hade haft brått med blomsterkrans och konstverk med grässtrå. Jag hade tömt två potatishinkar från växthuset och skakat fram så många "päarer" att alla fick några stycken - fö blev det köpeknölar.

Sill, fil, grädde, gräslök och dryck i form av starköl och Svenska Nubbar i mängder gjorde att ljudnivån steg och överröstade regnets smattrande mot plåttaket över altanen.

T o m lille Sune tog en liten snaps till sin lilla lättöl. Å andra sidan behöver han inget annat för att vara högljudd.

Eftersom jag alltid har baksmälla utan att behöva dricka något märkte jag inte så mycket av alkoholens ondare verkningar. I dag har det däremot varit och är lite extra djäfligt.

Det märkliga är att inte ens 2*10 mg MORFIN gör någon som helst nytta. Man skulle kanske bota detta satans huvud för gott. Kommentarer undanbedes!!

Helgen var mer lyckad än vanligt. Vädret gjorde att vi slapp gå ut i den vidriga naturen utan kunde ha en riktig innesafari.

Vi spelade TP, såg på inspelade godbitar med Stellan Sundahl och andra humorfantaster, drack vin, tittade på gamla kort och frossade i minnen från Bondemölla. Och vi åt förstås. Sune har en otrolig aptit och kan verkligen smicka en kock. Du får nog förklara din tanke närmare. Jag hängde inte med i vad alternativet skulle vara. Att solen skulle betrakta dig och reflektera över tidens småhopp? Att det skulle vara konstigt att allt inte vore märkligt?

- Nåja, jag fick en känsla av att du helt plötsligt höll med mig utan att vara medveten om det - den saknade dimensionen i den vanliga tankevärlden (som jag fattar den) har jag ibland försökt illustrera i betraktelser över livets outgrundlighet. Trots baksmällan måste jag nu fundera över nya uppgifter från Svante på Halleplast.

/alf

E5

b7 - b6.

Du verkar ha haft en trevlig midsommarhelg. Jag önskar, att jag också hade en bror som kom och hälsade på. Det blir litet monotont med endast Inger som sällskap.

"Alternativet" skulle möjligen vara: två eller flera solar eller ingen sol alls. Nej, det var inget grobart tankefrö. Glöm det!

Idag firar Inger och jag vår 30:de bröllopsdag. Vi gifte oss den 26 juni 1970 i Svenska Gustafskyrkan i Köpenhamn. Bröllopsresan gick till Bornholm; där hyrde vi cyklar och cyklade ön runt. Jag mestadels bakom Inger. Att studera rumpans rörelser var mycket stimulerande för kärlekslivet. Således - för nytändning i äktenskapet: ut och sätt Birgit på cykeln!

Ebbe

A0627

f2 - f3

Skulle gärna vilja kommentera dina tankar om hur det är att cykla bakom en dam, men är förhindrad av flera orsaker. Bl a av att jag är för trött - hela dagen har jag arbetat med automatritning av sadeltak med given lutning - mycket påfrestande.

/alf

E6

Se4 - f6.

Sände dig idag en kassetinspelning av en skiva, som jag fann på rea för 15 kronor. Jag tycker den är ganska charmig. Det är en musical, som heter "Två gentlemän från Verona", producerad av Riksteatern 1974. Sångtexter: John Guare. Musik: Galt MacDermot. Regi: Peter Flack.

I rollerna: Guy de la Berg, Lars Humble, Tore Knatten Andersson, Lasse Kyhler, Bertil Thiwång, Olle Johansson, Olle Andersson, Gunnar Blanck, Birgitta Smiding, Gunilla Åkesson, Anita Jodelsohn, Birgit Lundström.

Den bygger på Shakespeares komedi

"Två ungherrar från Verona".

Idag flög Elin till San Diego i Kalifornien. Som oavlönad praktikant ska hon tjänstgöra tre månader vid Svenska Handelskammaren därstädes. Nästa termin ämnar hon bli klar med sin pol.mag.

Det känns konstigt att inte "vara med" längre. Inte sällan kan jag komma på mig själv med att tänka: "den där tjänsten eller den där utbildningen kanske även skulle kunna passa mig ..."

Ebbe

A0628

b2- b4

Tack för kassetten! Av det lilla jag hunnit höra håller jag med dig i din bedömning. Jag minns inte något om denna pjäs, så det skall bli trevligt att lyssna i pauserna.

Pauserna - ja, jag "är med" alldeles för mycket ibland. Just nu känner jag mig jagad - det är mycket som borde fixas utomhus, men jag måste ha CAD-jobbet färdigt. Och det är en hel del jag skulle vilja skriva, men det blir inget. Inte ens Q10, ginseng och vitaminer kan göra underverk.

Oavlönad praktikplats? Men Elin måste väl få till sitt uppehälle? Eller måste hon låna pengar för att kunna leva och arbeta gratis?

/alf

E7

Sf6 - h5.

Nej, Elin måste själv betala allt: resor och uppehälle. Det blir dyrt, men hon tror ändå, att det ska löna sig. Jag är skeptisk (som vanligt).

Du tycks ha det stressigt för tillfället. Låt oss därför vara ganska kortfattade den närmaste tiden.

Ebbe

A0629

Sg1 - h3

Jo - nog är det så alltid. Till helgen hoppas jag få det lite lugnare.

/alf

E8

b6 - b5.

Ebbe

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

A0630

e2 - e4

Äntligen är jag någorlunda färdig med automatritningen åt Halleplast - och de är mycket nöjda. Själv skall jag fakturera 24000:-, vilket anses ytterst billigt.

Romantik - jag har funderat över ordet och begreppet ganska mycket den senaste tiden. Du minns att jag kallade dig romantiker, men även jag har varit romantiker från tidig barndom.

Det var när man lekte stenålder och

såg sig själv som Rulaman eller Grottpojken.

När man i Hjortdödarens sällskap paddlade hemmagjorda kanoter i mölledammen eller smög på sommargäster i sällskap med Edvard S Ellis och hans Hjortfot.

På toppen av Skuruhatt

Skurkarna rider in på High Chaparral...

Internet mail Ebbe - Alf 2000-06

Romantik är att drömma sig bort i annorlunda liv. Man drömmer om den fulländade semestern, ser sig i segelbåten som för god vind länsar undan i härligt solsken, eller tänker på fjällvandringens sköna upplevelser av oändliga vidder. Och så faller alla drömmar i djupa, mörka hål. Seglingen blir ett helvete i storm och regn, fjällvärldens mygg gör vandrigen till ett öppet sår - men nästa år....

En av mina romantik-drömmar är -eller var -just segling -navigare necesse est, vivere non est necesse (fritt stavat).

Nykommen som lärare till Eksjö och utan skaparmöjligheter hyrde jag övervåningen i ett gammalt hus vid Garvaregränd. Det hade tidigare varit garveri. Där fanns en motorcykelverstad i botten, det var kallt och eländigt - men här skulle byggas segelbåt! Nåja, båt och båt - jag hade läst om den senaste flugan för att segla snabbt - katamaraner. Du vet att det är båtar med två smala skrov - numera används typen i alla möjliga sammanhang. Men på femtiotalet fanns inga - inte i Eksjö i alla fall.

Jag köpte masonit, 3,6 *1,2 meter, bräder och annat som behövdes. Sågen, som jag smällde ihop på fars verkstad när jag gifte mig, lyckades jag få uppför den smala trappan i det tidigare garveriet. Här skulle skapas drömmar!

Det blev två smala skrov, 3,60 långa, 20 cm breda och 60 cm höga - spetsiga i för och akter. Två massiva spant i varje bildade ett fyrpunktsfäste för en plattform, som skulle hålla skroven på plats och bilda däck.

I aktern på varje skrov satt ett roder. Båda roderorna kopplades i hop med en stång, så att de följdes åt i svängarna. En mast, 4,5 meter hög, limmade jag ihop av fyra avsmalnade bräder. Som mastskena använde jag en vanlig gardinstång, bommen var en massiv trästång. Men segel?

Naturligtvis visste jag hur man sydde segel, hur man skulle skära till dem för att få rätt bukt på det -

allt sådant står i böcker. Och oblekt lakansväv duger lika bra som segelduk - det är stor skillnad i pris. Och svärmor hade symaskin...

Medan jag slet med verkligheten svämmade de vackra bilderna över i hjärnan - hur jag i katamaran svepte över havet i otrolig fart och seglade förbi alla vanliga snedseglare....

Nu var den målad och lackerad, alla delar kunde lätt transporteras på takracket på folkvagnen, inköpt för SEK 7000:-

forts följer i nästa nummer
/alf

E9

c7 - c6.

Jag väntar spánt på fortsättningen. Upplägget gör att jag nästan befarar det värsta.

Ebbe

